

употрѣбляваше, когато прѣчакваше у дома си туземцитѣ и приятелитѣ си ; а послѣ хвана да се явява и прѣдъ множеството, когато излазаше т. е. и разглѣдваше царскитѣ работи. Обаче, това зрѣлище бѣше много скърбно прѣдъ очитѣ на Македонцитѣ, но като се очудваха за другото му юначество и добродѣтелность, за то си мислеха че нѣкой нѣща трѣбваше и да прѣнебрѣгнатъ, които ги правеше той за да се наслаждава и да се слави. Защото при всичкитѣ други негови опасности, пакъ прѣди малко Александра като бѣха го устрѣлили въ бедрото та счупи му
691 се една часть отъ костъта на бѣдрото, и като се нарани другъ пжтъ на вратътъ, тѣй щото отъмнеха му очитѣ, и остана замаенъ за доста врѣме, но пакъ непрѣстанно полагаше себе си въ опасность, а прѣмина още и рѣка Орксарта ¹⁾ която прѣсмѣтваше че бѣше както рѣка Танаи, ²⁾ а и Скититѣ като ги обърна на бѣгъ, та ги изгони до сто стадий, при все че се смущаваше отъ диаррията.

§ 46. Но тукъ споредъ както казватъ мнозина че ужъ бѣше дошла при Александра Великий и Амазинската царица. А отъ числото на

1) Наричаше се още и Орксанта, Оксиарта и Иаксарта вѣроятно че е била отъ Ик-Сарте. (По Монголски значи голѣма рѣка). А днесъ се нарича Сиръ или Сионъ при голѣма Бохария и Тартария.

2) Рѣка Донъ се втича въ Азовско море.